

Dosarul nr. 2ra-96/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: I. Pulbere)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Secrieru, I. Cotruță, V. Mihaila)

Î N C H E I E R E

20 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Russu Savvelii și Russu Victoria, reprezentați de avocatul Moraru Daniela,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Valentinei Untilă, Savvelii Russu și Victoriei Russu cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 14 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Russu Savvelii și Russu Victoria și s-a menținut hotărârea din 01 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 05 mai 2017 ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Valentinei Untilă, Savvelii Russu și Victoriei Russu cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că pârâții Valentina Untilă, Savvelii Russu și Victoria Russu au consumat energie electrică, inclusiv fraudulos, la locul de consum nr. XXXXX, și potrivit legislației în vigoare sunt obligați să achite în termen plata pentru energia electrică consumată.

A reținut că pârâții nu au achitat 6 facturi pentru energia electrică consumată și anume: nr. XXXXX, devenite scadente, în perioada 12 mai 2016 – 12 ianuarie 2017, în sumă totală de 84.242,88 de lei. În adresa pârâților au fost expediate reclamații prin care li s-a propus achitarea benevolă a datoriei, însă nu s-a soldat cu succes.

Mai mult ca atât, corespondența expediată la locul de consum a Valentinei Untilă a fost returnată oficiului poștal ca nereclamată, iar pârâtul Savvelii Russu a răspuns la somație, menținând că persoana responsabilă de achitarea datoriei este Untilă Valentina care locuiește în bunul imobil amplasat în XXXXX, în baza contractului de locațiune din 01

iunie 2010, potrivit căruia la pct. 2.5, locatorul achită serviciile comunale, inclusiv energia electrică, la cererea locatarului, însă astfel de cerere nu a fost anexată la răspunsul dat. De asemenea, potrivit pct. 1.2 din contractul de locațiune, termenul locațiunii este de un an și la dorința părților poate fi prelungit pe același termen (1 an).

A precizat reclamanta că datoria acumulată pentru energia electrică consumată la locul de consum nr. XXXXX, s-a format pentru neachitarea facturilor devenite scadente în perioada 12 mai 2016 – 12 ianuarie 2017, care nu au legătură cu perioada pentru care a fost valabil contractul.

Potrivit datelor din Registrul bunurilor imobile, Russu Savvelii și Russu Victoria sunt proprietarii bunului imobil de la locul de consum – casă de locuit individuală, nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de 158,3 m.p., amplasată în XXXXX, ai căror drept de proprietate a fost înregistrat la organul cadastral la 05 februarie 2008.

La 26 mai 2016 Russu Savvelii s-a adresat ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL cu cerere, solicitând deconectarea a locului de consum de la rețeaua electrică, la care au fost anexate contracte de vânzare-cumpărare, neautentificate, a unor imobile care nu au legătură cu locul de consum.

Prin scrisoarea nr. 0505/44346-20160615 din 15 iunie 2016 a fost comunicat lui Savvelii Russu despre necesitatea prezentării la oficiul comercial al ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL pentru perfectarea contractului de furnizare a energiei electrice, cu acte care certifică dreptul său de proprietate asupra imobilului de la locul de consum.

A subliniat reclamanta că facturile au fost eliberate pe numele Valentinei Untilă, care era înregistrată ca consumator istoric la locul de consum. Pârâții Russu Savvelii și Russu Victoria, ca proprietari ai imobilului de la locul de consum, nu au depus cerere de perfectare a contractului de furnizare a energiei electrice.

Cu atât mai mult, facturile fiscale înaintate spre plată Valentinei Untilă, lui Savvelii Russu și Victoriei Russu, pentru consumul energiei, inclusiv fraudulos, în perioada 12 mai 2016 – 12 ianuarie 2017, în sumă totală de 84.242,88 de lei, nu au fost contestate de către pârâți, producând efecte juridice în continuare.

Totodată, conform pct. 35 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 393 din 15 decembrie 2010 (în vigoare la data adresării cu acțiune în judecată), persoana fizică sau juridică, care a obținut cu drept de proprietate un imobil, ce nu a fost deconectat de la rețeaua electrică, este obligată să solicite furnizorului încheierea contractului de furnizare a energiei electrice. În cazul în care persoana fizică sau juridică nu respectă această prevedere, furnizorul este în drept să solicite operatorului de rețea să deconecteze locul de consum, preîntâmpinând persoana în cauză prin aviz de deconectare, cu cel puțin 5 zile calendaristice înainte. Furnizorul este, totodată, în drept să ceară persoanei fizice sau juridice achitarea plății pentru consumul de energie electrică și/sau pentru consumul de energie electrică neînregistrat sau înregistrat incomplet (dacă acesta există), din momentul dobândirii de către persoana în cauză a dreptului de proprietate asupra imobilului respectiv.

Iar, potrivit pct. 80 din același Regulament, plata energiei electrice consumate se efectuează în baza facturii, emisă lunar de către furnizor, și înmănată consumatorului final

sau expediată prin poștă. În unele cazuri, plata poate fi efectuată prin alte metode și în alte termene, specificate în contractul de furnizare a energiei electrice.

În contextul enunțat, ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a solicitat admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar din contul Valentinei Untilă, Savvelii Russu și Victoriei Russu în beneficiul său a sumei de 84.242,88 de lei cu titlu de datorie pentru consumul energiei electrice și 2.527,29 de lei taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.

Prin hotărârea din 01 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a fost admisă integral și s-a încasat în mod solidar din contul Valentinei Untilă, Savvelii Russu și Victoriei Russu în beneficiul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL suma de 84.242,88 de lei cu titlu de datorie pentru consumul energiei electrice și 2.527,29 de lei taxa de stat.

La 08 noiembrie 2019 Savvelii Russu și Victoria Russu, reprezentanți de avocatul Moraru Daniela, au depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 11 iunie 2020 a fost prezentată partea motivată a cererii de apel, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii din 01 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei hotărâri noi de respingere integrală a acțiunii ca neîntemeiată, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 14 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Russu Savvelii și Russu Victoria, și s-a menținut hotărârea din 01 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, prima instanță și instanța de apel au motivat soluțiile prin faptul că pârâții Russu Savvelii și Russu Victoria dețin cu drept de proprietate privată bunul imobil cu nr. cadastral XXXXX, situat în XXXXX, fapt confirmat prin extrasul din Registrul bunurilor imobile.

La 01 iunie 2010 între Russu Savvelii (locatorul) și Untilă Valentina (locatarul) a fost încheiat contractul de locațiune, prin care locatorul s-a obligat să transmită în folosință și posesiune temporară locatarului o încăpere în casă locativă situată în XXXXX, și anume 4/21 cotă-parte din bunul imobil sus-enunțat, iar locatarul s-a obligat să plătească chiria și să respecte condițiile contractului.

Potrivit pct. 2.5 și 3.4 din contractul de locațiune, locatarul Untilă Valentina s-a obligat să plătească chiria și serviciile locativ-comunale.

Conform facturilor pentru energia electrică consumată și informației privind starea contului beneficiarului Untilă Valentina, la locul de consum de pe adresa: XXXXX, datoria totală acumulată la achitarea serviciilor de furnizare a energiei electrice furnizate, a constituit suma de 84.242,88 de lei.

Cu trimitere la prevederile art. 37 alin. (3) din Legea cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015, pct. 6 lit. d), pct. 12, 17, 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, pct. 34, 35, 46, 50 lit. a), b) și pct. 51 lit. a), pct. 80 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 393 din 15 decembrie 2010, instanțele de judecată ierarhic inferioare au

menționat că reclamanta ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a livrat energia electrică la locul de consum: XXXXX, iar pârâții Russu Savvelii și Russu Victoria, în calitate de proprietari ai bunului imobil în litigiu, au obligația achitării pentru consumul energiei electrice în conformitate cu legislația în vigoare. Totodată, pârâta Untilă Valentina (în calitate de parte contractantă cu ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, precum și în calitate de locatar al bunului imobil în raport cu Russu Savvelii și Russu Victoria), are obligația achitării pentru consumul energiei electrice, însă cu toate acestea pârâții nu au achitat facturile pentru consumul energiei electrice, acumulând în consecință o datorie, pentru perioada 12 mai 2016 – 12 ianuarie 2017, în sumă totală de 84.242,88 de lei.

Au subliniat instanțele de judecată ierarhic inferioare că facturile de plată pentru serviciile de energie electrică nu au fost contestate de către pârâți, prin urmare, aceștia din urmă nu și-au exprimat dezacordul în privința serviciilor prestate și datoriei acumulate.

Având în vedere că Russu Savvelii, Russu Victoria și Untilă Valentina nu și-au executat în termen obligațiunea de plată pentru energia electrică consumată, precum și nu au fost prezentat probe care ar demonstra contrariul, instanțele de judecată au ajuns la concluzia privind temeinici acțiunii depuse de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL privind încasarea în mod solidar din contul pârâților a datoriei în mărime 84.242,88 de lei pentru consumul energiei electrice.

Totodată, au remarcat instanțele de judecată că lipsa unui contract între furnizorul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL și proprietarii bunului imobil Russu Savvelii și Russu Victoria, nu îi exonerează pe aceștia de la plata pentru serviciul de furnizare și utilizare a energiei electrice.

Mai mult ca atât, în pofida faptului că Russu Savvelii și Russu Victoria din data de 05 februarie 2008 sunt proprietarii bunului imobil situat în XXXXX, totuși nu și-au executat obligația de perfectare a contractului de furnizare a energiei electrice cu furnizorul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, obligație prevăzută expres de Regulamentul cu privire la furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 393 din 15 decembrie 2010.

În contextul enunțat, au considerat instanțele de judecată ierarhic inferioare că proprietarii Russu Savvelii și Russu Victoria nu sunt în drept să solicite furnizorului ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL deconectarea de la rețeaua electrică a bunului imobil situat în XXXXX, pe care îl dețin cu drept de proprietate privată, devreme ce nu au încheiat cu ultima contract de furnizare a energiei electrice.

La 26 august 2020 Russu Savvelii și Russu Victoria, reprezentanți de avocatul Moraru Daniela, au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei din 14 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 01 noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în partea admiterii acțiunii cu privire la încasarea din contul lor a datoriei și compensării cheltuielilor de judecată, în rest să fie menținute decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încasarea din contul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL în beneficiul lor sumei de 1.895,46 de lei taxa de stat achitată pentru cererea de apel și 1.263,64 de lei cheltuieli de asistență juridică.

În motivarea recursului Russu Savvelii și Russu Victoria, reprezentanți de avocatul Moraru Daniela, au invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând

că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, apreciind arbitrar probele administrate, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

A indicat reprezentantul recurenților că Russu Savvelii și Russu Victoria nu s-au folosit de serviciile furnizate de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL.

La 23 mai 2016 intimata a emis un preaviz privind deconectarea de la rețeaua electrică în caz de neachitare a serviciilor prestate începând cu 02 iunie 2016, iar la 26 mai 2016 Russu Savvelii s-a adresat ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL cu cerere, solicitând deconectarea locului de consum de la rețeaua electrică.

La 15 iunie 2016 ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a expediat răspuns prin care Russu Savvelii și Russu Victoria au fost invitați pentru perfectarea contractului de furnizarea a energiei electrice, prin urmare intimata cunoștea de faptul că ultimii sunt proprietarii bunului imobil amplasat în XXXXX.

Mai mult ca atât, la 01 iunie 2010 între Savvelii Russu în calitate de locator și Valentina Untilă în calitate de locatar a fost încheiat contract de locațiune, prin care primul s-a obligat să transmită ultimei în folosință și posesiune temporară o încăpere din casa de locuit situată în XXXXX, iar locatarul s-a obligat să plătească chiria și să respecte condițiile contractului. La fel, potrivit pct. 2.5 și 3.4 din contractul de locațiune, Valentina Untilă s-a obligat să achite chiria și serviciile locativ-comunale.

De asemenea, între Valentina Untilă și ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL deja există un contract de furnizare a energiei electrice la locul de consum: XXXXX, or, aceasta este fostul proprietar al bunului imobil în litigiu.

Prin urmare, nu era necesitatea ca Savvelii Russu și Victoria Russu să se prezinte la ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL pentru a fi perfectat un alt contract de furnizare a energiei electrice, atât timp cât există contract de locațiune încheiat între proprietarii bunului în litigiu și Untilă Valentina, prin care ultima și-a asumat obligația de plată a chiriei și a serviciilor locativ-comunale, inclusiv pentru consumul energiei electrice, cât și contract de furnizare a energiei electrice încheiat între Untilă Valentina și furnizorul serviciului ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, or, potrivit Regulamentului cu privire la furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 393 din 15 decembrie 2010, contractul poate fi încheiat și cu persoana care deține un imobil în baza unui alt drept, decât cel de proprietate.

A menționat reprezentantul recurenților că instanța de apel a ignorat prevederile art. 25 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 393 din 15 decembrie 2010, care stipulează că, furnizorul este obligat să încheie contract de furnizare a energiei electrice, fără discriminare, cu orice solicitant care a îndeplinit toate condițiile prevăzute de lege și de prezentul Regulament. Furnizorul este obligat să încheie contract de furnizare a energiei electrice și cu solicitantul care deține imobil în baza altui drept decât cel de proprietate, or, la cazul speței există contractul de furnizarea a energiei electrice încheiat între Untilă Valentina și ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, fapt care nu este negat de către ultima.

De asemenea, nu s-a ținut cont nici de Actul de constatare a faptelor și stărilor de fapt nr. 16 din 03 octombrie 2017 întocmit de executorul judecătoresc Oxana Burlac, prin care s-

a constatat că Valentina Untilă a locuit în bunul imobil de la locul de consum situat în XXXXX, până la finele lunii aprilie 2017. La fel, și din răspunsul din 23 mai 2018 a Agenției Servicii Publice, Departamentul înregistrare și evidență a populației, Direcția generală acte de identitate, rezultă că Valentina Untilă este înregistrată la domiciliu pe adresa XXXXX.

Consideră reprezentantul recurenților că facturile emise pentru perioada 27 mai 2016 – 29 decembrie 2016 nu pot fi imputabile lui Russu Savvelii și Victoriei Russu, deoarece locul de consum nu a fost debransat de la rețeaua electrică din cauza inacțiunilor și neglijenței exclusive a ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, or, în această perioadă nu aveau să fie acumulate aceste datorii suplimentare în cazul în care intimata manifesta diligența necesară și deconecta bunul imobil de la locul de consum de la rețeaua electrică în termenul stabilit în preaviz, adică la 02 iunie 2016.

Totodată, nu este clar în ce mod intimata a calculat un consum exagerat de energie electrică în baza facturii din 28 aprilie 2016 în sumă de 76.931,52 de lei, fără a prezenta probe concludente ce ar justifica legalitatea indicilor incluși în factura respectivă, or, conform Legii cu privire la energia electrică nr. 107 din 27 mai 2016, consumatorul casnic sau final este definit ca fiind persoana fizică care procură energie electrică pentru propriile necesități casnice/pentru consum propriu.

Astfel, în sensul Legii cu privire la energetică, Untilă Valentina este consumatorul care a consumat energia electrică pentru propriile necesități la locul de consum situat în XXXXX, respectiv dânsa urmează să achite datoria pretinsă de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL în mărime 84.242,88 de lei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 14 iulie 2020.

Din actele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată prin intermediul oficiului poștal și poștei electronice în adresa lui Russu Savvelii și Victoriei Russu, și avocatului Daniela Moraru la 07 august 2020 și la 14 august 2020 (f.d. 193-194, vol. I), însă nu se atestă date când a fost recepționată de către ultimii.

Astfel, recursul declarat la 26 august 2020, este în termen.

La 25 noiembrie 2020 în adresa ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL (în prezent ÎCS „Premier Energy” SRL) și Valentinei Untilă a fost expediată copia recursului declarat de Russu Savvelii și Russu Victoria, reprezentanți de avocatul Moraru Daniela, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor (f.d. 31, 33).

La 15 ianuarie 2021 ÎCS „Premier Energy” SRL, reprezentată de avocatul Costăș Ruslan, a depus referință, solicitând să fie considerat inadmisibil recursul declarat de Russu Savvelii și Russu Victoria, reprezentanți de avocatul Moraru Daniela, cu menținerea deciziei instanței de apel, pe care o consideră legală și întemeiată.

A indicat intimata că recursul declarat de Russu Savvelii și Russu Victoria, reprezentanți de avocatul Moraru Daniela, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Alte referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile din referința depusă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Russu Savvelii și Russu Victoria, reprezentanți de avocatul Moraru Daniela, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și

procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul depus de Russu Savvelii și Russu Victoria, reprezentanți de avocatul Moraru Daniela, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Russu Savvelii și Russu Victoria, reprezentanți de avocatul Moraru Daniela, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Russu Savvelii și Russu Victoria, reprezentanți de avocatul Moraru Daniela, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic